

ANONIEM BINDEND ADVIES

Partijen : De heer A te B, tegen Zilveren Kruis Achmea Zorgverzekeringen N.V. te Utrecht en Achmea
Zorgverzekeringen N.V. te Zeist
Zaak : Hulpmiddelenzorg, gebruikskosten geleidehond
Zaaknummer : 201401603
Zittingsdatum : 3 juni 2015

Geschillencommissie Zorgverzekeringen (prof. mr. A.I.M. van Mierlo (voorzitter), mr. drs. J.A.M. Strens-Meulemeester en mr. H.A.J. Kroon)

(Voorwaarden zorgverzekering 2014, artt. 10 en 11 Zvw, 2.1 en 2.9 Bzv, 2.6 en 2.13 Rzv, Voorwaarden aanvullende ziektekostenverzekering 2014)

---

1. Partijen

De heer A te B, hierna te noemen: verzoeker,

tegen

- 1) Zilveren Kruis Achmea Zorgverzekeringen N.V. te Utrecht, en
- 2) Achmea Zorgverzekeringen N.V. te Zeist,
hierna gezamenlijk te noemen: de ziektekostenverzekeraar.

2. De verzekeringssituatie

- 2.1. Ten tijde van de onderhavige kwestie was verzoeker bij de ziektekostenverzekeraar verzekerd tegen ziektekosten op basis van de Beter Af Polis Collectiviteit ABN Amro (hierna: de zorgverzekering), een verzekering als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, Zorgverzekeringswet (verder: Zvw). Verder was ten behoeve van verzoeker bij de ziektekostenverzekeraar de aanvullende ziektekostenverzekering Beter Af Plus Polis 3 sterren afgesloten (hierna: de aanvullende ziektekostenverzekering). Beide verzekeringen zijn schadeverzekeringsovereenkomsten als bedoeld in artikel 7:925 jo. artikel 7:944 van het Burgerlijk Wetboek (verder: BW).

3. De bestreden beslissing en het verloop van het geding

- 3.1. Verzoeker heeft bij de ziektekostenverzekeraar aanspraak gemaakt op een hogere vergoeding voor de gebruikskosten van zijn geleidehond dan de reeds verleende vergoeding van € 1.000,- per kalenderjaar (hierna: de aanspraak). Bij brief van 14 april 2014 heeft de ziektekostenverzekeraar aan verzoeker medegedeeld dat de aanspraak is afgewezen.
- 3.2. Verzoeker heeft aan de ziektekostenverzekeraar om heroverweging van voormelde beslissing gevraagd. Bij e-mailbericht van 18 september 2014 heeft de ziektekostenverzekeraar aan verzoeker medegedeeld zijn beslissing te handhaven.
- 3.3. De Ombudsman Zorgverzekeringen heeft nadien bemiddeld. Dit heeft niet geleid tot een ander standpunt van de ziektekostenverzekeraar.
- 3.4. Bij brief van 27 oktober 2014 heeft verzoeker de Geschillencommissie Zorgverzekeringen (hierna: de commissie) verzocht te bepalen dat de ziektekostenverzekeraar gehouden is de aanspraak alsnog in te willigen, ten laste van de zorgverzekering dan wel de aanvullende ziektekostenverzekering (hierna: het verzoek).
- 3.5. Na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, is door verzoeker het verschuldigde entreegeld van € 37,- voldaan, waarna de commissie de ziektekostenverzekeraar de mogelijkheid heeft geboden op de stellingen van verzoeker te reageren. Bij dit verzoek waren afschriften van de door verzoeker aan de commissie overgelegde stukken gevoegd.

- 3.6. De ziektekostenverzekeraar heeft de commissie bij brief van 22 januari 2015 zijn standpunt kenbaar gemaakt. Bij die gelegenheid heeft hij besloten verzoeker voor 2014 alsnog de werkelijk gemaakte onkosten van de hulphond, door deze voor 2013 berekend op € 1.367,79, te vergoeden (onder aftrek van de reeds uitgekeerde € 1.000,--) indien hij de facturen ter zake ter declaratie indient. Een afschrift van de brief is op 30 januari 2015 aan verzoeker gezonden. De commissie heeft hem hierbij gevraagd of het geschil hiermee is opgelost.
- 3.7. Verzoeker heeft de commissie bij ongedateerde brief, door de commissie ontvangen op 10 februari 2015, medegedeeld dat hij akkoord gaat met de toezegging van de ziektekostenverzekeraar, zij het onder de voorwaarde dat de kosten van zijn geleidehond na 1 januari 2015 opnieuw worden geïndexeerd. Een afschrift van de betreffende brief is op 16 februari 2015 aan de ziektekostenverzekeraar gestuurd, waarbij deze is verzocht de commissie nader te informeren over de toekomstige indexatie van de kosten van de hulphond van verzoeker.
- 3.8. De ziektekostenverzekeraar heeft bij brief van 2 maart 2015 gereageerd op voornoemde brief van verzoeker. Een afschrift hiervan is op 3 maart 2015 aan verzoeker gestuurd.
- 3.9. Verzoeker heeft de commissie bij brief van 14 maart 2015 medegedeeld dat het geschil niet is opgelost, en dat hij de procedure wil voortzetten. Een afschrift van deze brief is op 19 maart 2015 aan de ziektekostenverzekeraar gestuurd.
- 3.10. De ziektekostenverzekeraar heeft bij brief van 25 maart 2015 op de brief van verzoeker van 14 maart 2015 gereageerd. Een afschrift hiervan is op 1 april 2015 aan verzoeker gestuurd.
- 3.11. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld zich te doen horen. Verzoeker heeft op 5 april 2015 schriftelijk medegedeeld niet te willen worden gehoord. De ziektekostenverzekeraar heeft op 22 april 2015 schriftelijk medegedeeld eveneens niet te willen worden gehoord.
- 3.12. Bij brief van 1 april 2015 heeft de commissie het Zorginstituut Nederland (hierna: het Zorginstituut) verzocht om advies, als bedoeld in artikel 114, lid 3, Zvw. Bij brief van 22 mei 2015 heeft het Zorginstituut (zaaknummer 2015040165) de commissie geadviseerd het verzoek, voor zover dat ziet op de zorgverzekering, af te wijzen op de grond dat de regelgeving voorziet in een tegemoetkoming in de gebruikskosten van een hulphond. De ziektekostenverzekeraar kan op grond van de regelgeving niet worden verplicht de tegemoetkoming ná 1 januari 2015 te indexeren. Een afschrift van het advies van het Zorginstituut is op 27 mei 2015 aan partijen gezonden. Zij zijn daarbij in de gelegenheid gesteld binnen zeven dagen op dit advies te reageren. Verzoeker heeft op 2 juni 2015 op het advies van het Zorginstituut gereageerd. Een afschrift van deze reactie is ter kennisname aan de wederpartij gezonden.
4. Het standpunt en de conclusie van verzoeker
- 4.1. Verzoeker heeft van de ziektekostenverzekeraar een blindengeleidehond in bruikleen verstrekt gekregen. Voor de gebruikskosten van deze hond krijgt hij van de ziektekostenverzekeraar een tegemoetkoming van € 1.000,-- per kalenderjaar. Deze vergoeding komt ten laste van het verplichte eigen risico, waardoor de feitelijke vergoeding een stuk lager uitvalt. Genoemd bedrag is na 2006 niet meer geïndexeerd. Verzoeker heeft berekend dat hij in 2013 € 1.367,79 heeft moeten uitgeven aan voer, de dierenarts en de verzekering voor zijn blindengeleidehond.
- 4.2. De commissie heeft in zijn bindend advies van 4 december 2013 (GcZ 2013.00487) bepaald dat de vergoeding voor de gebruikskosten van een blindengeleidehond jaarlijks gecorrigeerd dienen te worden. Verzoeker heeft de ziektekostenverzekeraar hierop geattendeerd en verzocht om overeenkomstig het bindend advies te handelen. De ziektekostenverzekeraar heeft dit echter geweigerd. Hiermee gaat de ziektekostenverzekeraar voorbij aan het gelijkheidsbeginsel. Het enkele

feit dat de ziektekostenverzekeraar geen partij was bij voornoemd bindend advies, betekent niet dat deze hieraan niet gebonden is.

- 4.3. De ziektekostenverzekeraar heeft zelf bepaald dat de verleende vergoeding redelijk is. Verzoeker vindt het vreemd dat de ziektekostenverzekeraar meent zelf beter dan de commissie te kunnen bepalen welke vergoeding redelijk is. Overigens heeft de ziektekostenverzekeraar wel toegegeven dat verzoeker meer kosten maakt voor zijn blindengeleidehond dan hij vergoed krijgt. Dit, in combinatie met het uitblijven van indexatie van de vergoeding van de gebruikskosten, moet de ziektekostenverzekeraar volgens verzoeker verplichten de vergoeding aan te passen en niet alleen voor 2014, maar met terugwerkende kracht.
- 4.4. In de door de commissie op 10 februari 2015 ontvangen brief deelt verzoeker mede dat hij akkoord gaat met de toezegging die de ziektekostenverzekeraar in zijn brief van 22 januari 2015 heeft gedaan. Verzoeker handhaaft evenwel zijn verzoek tot indexatie van de onkosten van de hulphond ná 1 januari 2015.
- 4.5. In zijn brief van 14 maart 2015 constateert verzoeker dat de ziektekostenverzekeraar niet heeft toegezegd dat de aan verzoeker toegezegde vergoeding ook voor andere verzekerden in identieke situaties geldt. Het lijkt verzoeker onrechtvaardig en ondoelmatig dat alle verzekerden, die in dezelfde positie verkeren als hij, eveneens een slepende procedure moeten starten. Daarom verzoekt hij de commissie ook een uitspraak te doen ten aanzien van de vraag of het eerder uitgebrachte bindend advies ook rechtsgeldig is voor vergelijkbare gevallen.
- 4.6. Verzoeker heeft bij brief van 2 juni 2015 gereageerd op het advies van het Zorginstituut. Verzoeker benadrukt dat volledige vergoeding van de gebruikskosten van zijn hulphond niet de basis van zijn verzoek is geweest. In 2005 is een bedrag van € 984,- vastgesteld als redelijke tegemoetkoming in deze kosten. Toen was dit volgens verzoeker ook een redelijke vergoeding. Dit is echter tien jaar geleden. De kosten zijn in de tussentijd gestegen. Gezien deze kostenstijging acht verzoeker het onredelijk het bedrag dat in 2005 als redelijke tegemoetkoming is vastgesteld in 2015 te hanteren. Daarnaast vindt verzoeker het onbegrijpelijk dat de ziektekostenverzekeraar alleen aan hem heeft aangeboden een redelijke vergoeding te betalen, en niet aan alle verzekerden met een hulphond.
- 4.7. Verzoeker komt tot de conclusie dat het verzoek dient te worden toegewezen.
5. Het standpunt en de conclusie van de ziektekostenverzekeraar
- 5.1. Verzoeker heeft op grond van de polisvoorwaarden aanspraak op een vergoeding van € 250,- per kwartaal voor de gebruikskosten van zijn blindengeleidehond. De ziektekostenverzekeraar acht dit een reële en redelijke tegemoetkoming. Genoemd bedrag dekt niet alle verzorgingskosten van de hond.
- 5.2. Bij de invoering van de Zvw is het aan de verzekeraars overgelaten hoe de compensatie wordt geregeld. Hierbij hoefde niet te worden aangesloten bij het indexeringssysteem dat onder de voormalige Ziekenfondswet van toepassing was. Dit neemt niet weg dat de Zvw en de daarop gebaseerde uitvoeringsbesluiten beogen een bepaalde minimumdekking te garanderen. De ziektekostenverzekeraar beoordeelt jaarlijks de polisvoorwaarden en vergoedingsregelingen. Ook het bedrag van de tegemoetkoming in de verzorgingskosten van een blindengeleidehond wordt aan de praktijk getoetst. Ondanks dat de hoogte van de tegemoetkoming al enkele jaren hetzelfde is, is gebleken dat deze nog steeds redelijk is. Bovendien zijn de verzekerden vóór het begin van het nieuwe kalenderjaar in kennis gesteld van de hoogte van deze tegemoetkoming.
- 5.3. De medewerkers van de hulphondenorganisaties informeren de gebruikers van hulphonden ook over de financiële consequenties. De ziektekostenverzekeraar betaalt, als gezegd, een tegemoetkoming in de verzorgingskosten van de hond.

- 5.4. De ziektekostenverzekeraar brengt het verschuldigde wettelijk eigen risico voor 2014 van € 360,- in mindering op de verleende tegemoetkoming. Dit is niet onredelijk. De tegemoetkoming wordt altijd op de eerste dag van het kwartaal aan verzoeker overgemaakt. Dit geldt ook voor de kosten van de aan hem verstrekte CPAP-apparatuur. Daarnaast zijn er andere kosten die onder de dekking van de zorgverzekering vallen en dus meetellen voor het eigen risico. Echter, omdat de tegemoetkoming in de verzorgingskosten van de blindengeleidehond één van de eerste posten is die wordt verwerkt, is verrekening hiervan met het wettelijk eigen risico onontkoombaar.
- 5.5. Verzoeker heeft zijn vaste kosten voor de blindengeleidehond voor 2013 berekend op € 1.367,72. De ziektekostenverzekeraar verleent aan verzoeker een tegemoetkoming van € 1.000,-. Dit betekent dat op jaarbasis een bedrag van € 367,72 voor rekening van verzoeker blijft. Dit is € 7,07 per week.
- 5.6. Bij brief van 22 januari 2015 heeft de ziektekostenverzekeraar aan de commissie medegedeeld dat hij heeft besloten alsnog de werkelijke onkosten van de hulphond, door verzoeker voor 2013 berekend op € 1.367,79, aan verzoeker te vergoeden (onder aftrek van de reeds uitgekeerde € 1.000,-) indien hij de facturen ter zake ter declaratie indient. Voor zover het de vergoeding met terugwerkende kracht betreft, zal de ziektekostenverzekeraar uitgaan van het eindrapport van het CVZ uit 2011 inzake de kosten en effectiviteit van geleidehonden. Hierbij dient nog rekening te worden gehouden met de verjaring van de rechtsvordering zoals is neergelegd in artikel 7:942 BW, zijnde een termijn van drie jaar na bekendheid met de opeisbaarheid van de vordering. Daarnaast zal de ziektekostenverzekeraar het door verzoeker betaalde entreegeld van € 37,- aan hem vergoeden.
- 5.7. De ziektekostenverzekeraar heeft de commissie bij brief van 2 maart 2014 medegedeeld dat voor 2015 in principe een vergoeding van € 260,- per kwartaal wordt verleend als tegemoetkoming in de gebruikskosten van een geleidehond. Het is niet duidelijk welke kosten verzoeker in 2015 voor zijn geleidehond zal maken. Indien verzoeker in 2015 - bij ongewijzigde omstandigheden - een vergelijkbaar bedrag als in 2014 aan onkosten heeft voor zijn geleidehond, zal de ziektekostenverzekeraar bij de afhandeling van deze kosten rekening houden met het CVZ rapport inzake de kosten en effectiviteit van geleidehonden van 9 maart 2011. De facturen dient verzoeker tezamen met een afschrift van deze brief ter declaratie in te dienen bij de ziektekostenverzekeraar. De ziektekostenverzekeraar merkt hierbij op dat dit een eenmalige, coulancehalve beslissing is, waaraan derden geen rechten kunnen ontleen.
- 5.8. Bij brief van 25 maart 2015 heeft de ziektekostenverzekeraar aan de commissie medegedeeld dat verzoeker een uitspraak wenst over de indexering van de vergoeding voor de onkosten van de geleidehond voor de jaren vanaf 2015. Hierover kan de ziektekostenverzekeraar evenwel geen uitspraak doen, mede omdat het wettelijk kader en de polisvoorwaarden hieromtrent nog niet zijn vastgesteld. Daarnaast hebben verzekerden jaarlijks de mogelijkheid om van zorgverzekeraar te wisselen. Voorts merkt de ziektekostenverzekeraar op dat: *"de onderliggende procedure een beoordeling inhoudt van een individuele casus en als zodanig ook leidt tot een bindend advies, alleen geldend tussen de betrokken partijen."*

5.9. De ziektekostenverzekeraar komt tot de conclusie dat het verzoek dient te worden afgewezen.

6. De bevoegdheid van de commissie

- 6.1. Gelet op artikel 18 van de algemene voorwaarden van de zorgverzekering, die volgens de inleiding van de algemene voorwaarden van de aanvullende ziektekostenverzekering ook van toepassing zijn op deze verzekering, is de commissie bevoegd van het geschil kennis te nemen en daarover, zowel ten aanzien van de zorgverzekering als ten aanzien van de aanvullende ziektekostenverzekering, bindend advies uit te brengen.

7. Het geschil

7.1. In geschil is of de ziektekostenverzekeraar gehouden is de tegemoetkoming in de onkosten van de geleidehond van verzoeker jaarlijks te indexeren.

8. Toepasselijke verzekeringsvoorwaarden en regelgeving

8.1. Voor de beoordeling van dit geschil zijn de volgende verzekeringsvoorwaarden en regelgeving relevant.

8.2. De zorgverzekering betreft een naturapolis, zodat de verzekerde in beginsel is aangewezen op gecontracteerde zorg van door de ziektekostenverzekeraar gecontracteerde zorgverleners. De aanspraak op zorg of diensten is geregeld in de artikelen 1 e.v. van de 'aanspraken' van de zorgverzekering.

8.3. Artikel 23 van de 'aanspraken' van de zorgverzekering bepaalt wanneer en onder welke voorwaarden aanspraak op hulpmiddelenzorg bestaat en luidt, voor zover hier van belang:

“U heeft aanspraak op:

a levering van functionerende hulpmiddelen en verbandmiddelen in eigendom. Soms geldt voor een hulpmiddel een wettelijke eigen bijdrage of wettelijke maximale aanspraak;

b het wijzigen, vervangen of repareren van hulpmiddelen;

c een eventueel reservehulpmiddel.

Voorwaarden voor aanspraak

De nadere voorwaarden voor vergoeding van hulpmiddelen staan in het Achmea Reglement Hulpmiddelen. Dit reglement maakt deel uit van deze polis en kunt u vinden op onze website of bij ons opvragen.

(...)”

8.4. In artikel 4.4.7 van het Achmea Reglement Hulpmiddelen 2014 is de aanspraak op een tegemoetkoming in de gebruikskosten van een blindengeleidehond geregeld. Dit artikel luidt, voor zover hier van belang:

"Hulpmiddelen ter compensatie van beperkingen bij het om obstakels heenlopen of bij de oriëntatie Blindengeleidehond met inachtneming van het feit dat u voor een blindengeleidehond recht heeft op een tegemoetkoming in de gebruikskosten van € 250,- per kwartaal, blindentaststok

Het specifieke hulpmiddel moet gerelateerd zijn aan de visuele stoornis.

(...)”

8.5. Artikel 23 van de 'aanspraken' van de zorgverzekering en artikel 4.4.7 van het Achmea Reglement Hulpmiddelen 2014 zijn volgens de artikelen 1.1 en 2.4 van de algemene voorwaarden van de zorgverzekering gebaseerd op de Zorgverzekeringswet (Zvw), het Besluit zorgverzekering (Bzv) en de Regeling zorgverzekering (Rzv).

8.6. Artikel 11, lid 1, onderdeel a Zvw bepaalt dat de zorgverzekeraar jegens zijn verzekerden een zorgplicht heeft die zodanig wordt vormgegeven, dat de verzekerde bij wie het verzekerde risico zich voordoet, krachtens de zorgverzekering recht heeft op prestaties bestaande uit de zorg of de overige diensten waaraan hij behoefte heeft.

Hulpmiddelenzorg is naar aard en omvang geregeld in artikel 2.9 Bzv en verder uitgewerkt in artikel 2.6 e.v. Rzv. De aanspraak op uitwendige hulpmiddelen gerelateerd aan stoornissen in de visuele functie is nader omschreven in artikel 2.13 Rzv. In het vijfde lid van dit artikel is bepaald dat voor blindengeleidehonden geldt dat een tegemoetkoming kan worden verleend in de redelijk te achten gebruikskosten.

8.7. De Zvw, het daarop gebaseerde Bzv en de Rzv, schrijven dwingend voor welke prestaties onder de zorgverzekering verzekerd dienen te zijn. De verzekerde die een zorgverzekering sluit heeft recht op niet meer of minder dan deze prestaties. De zorgverzekering is in dit opzicht een bijzondere, van overheidswege gereguleerde vorm van schadeverzekering. Het staat de ziektekostenverzekeraar niet vrij een dekking te bieden die hetzij ruimer dan wel beperkter is dan op grond van het bij of krachtens de Zvw bepaalde is voorgeschreven. De hiervoor beschreven regeling, zoals opgenomen in de zorgverzekering, strookt met de toepasselijke regelgeving.

9. Beoordeling van het geschil

Ten aanzien van de zorgverzekering

9.1. Gelet op hetgeen is verwoord in artikel 2.13 lid 5 Rzv is de stelling van de ziektekostenverzekeraar juist dat met de invoering van de Zvw in 2006 aan de zorgverzekeraars is overgelaten hoe zij de compensatie van de gebruikskosten van een blindengeleidehond regelen. Kennelijk hoefde hierbij niet te worden aangesloten bij het indexeringsstelsel dat onder de Ziekenfondswet (Zfw) van toepassing was. Dit neemt niet weg dat de Zvw en de daarop gebaseerde uitvoeringsbesluiten beogen een bepaalde minimumdekking te garanderen. Hierin vindt de vrijheid van de zorgverzekeraar om invulling te geven aan de te verzekeren prestaties haar grens. Zoals de commissie in het bindend advies van 4 december 2013 (GcZ 2013.00487) heeft bepaald, impliceert de zinsnede 'redelijk te achten' dat het bedrag niet zonder meer jarenlang gelijk kan blijven.

9.2. De commissie is gebleken dat de ziektekostenverzekeraar ervoor heeft gekozen in 2006 en 2007 € 235,- per kwartaal te vergoeden als tegemoetkoming in de gebruikskosten van een blindengeleidehond. In ieder geval vanaf 2009 bedraagt deze tegemoetkoming € 250,- per kwartaal. Deze vergoeding is tot en met 2014 gelijk gebleven. In 2015 is de vergoeding per kwartaal verhoogd naar € 260,-. Zoals in 9.1 is vermeld, impliceert de zinsnede 'redelijk te achten' dat het bedrag niet zonder meer jarenlang gelijk kan blijven. Er wordt echter nergens bepaald dat de tegemoetkoming periodiek moet worden aangepast. Zoals uit het voorgaande blijkt, is de onderhavige tegemoetkoming sinds de invoering van de Zvw in ieder geval tweemaal verhoogd. Daarnaast heeft verzoeker niet onderbouwd wat volgens hem een redelijke tegemoetkoming in de kosten van een blindengeleidehond is. Hij heeft enkel berekend wat de werkelijke kosten in 2013 zijn geweest, en het doel van de regeling is nadrukkelijk niet een volledige kostenvergoeding, zoals blijkt uit het woord 'tegemoetkoming'. Alles overwegende concludeert de commissie dat in de voorgaande jaren steeds een redelijke tegemoetkoming is verleend en dat er derhalve geen aanleiding is de tegemoetkoming voor deze jaren met terugwerkende kracht te verhogen.

9.3. Dat de feitelijke tegemoetkoming in de gebruikskosten van de blindengeleidehond lager uitvalt dan voornoemd bedrag, omdat deze wordt verrekend met het eigen risico is louter en alleen een gevolg van het moment van uitbetaling van de tegemoetkoming, namelijk aan het begin van het kwartaal/kalenderjaar en maakt het voorgaande niet anders. Een ieder die zorg geniet ten laste van de zorgverzekering is immers het eigen risico verschuldigd, tenzij het hiervan uitgezonderde zorg betreft, hetgeen echter niet aan de orde is.

9.4. De ziektekostenverzekeraar heeft aan de commissie bij brief van 22 januari 2015 medegedeeld dat hij heeft besloten alsnog de werkelijke onkosten van de hulphond voor 2014 te vergoeden, die door verzoeker voor 2013 zijn berekend op € 1.367,79, onder aftrek van de reeds uitgekeerde € 1.000,-, zoals verwoord in 5.6. Daarnaast zal de ziektekostenverzekeraar het door verzoeker betaalde entreegeld van € 37,- aan hem vergoeden. De commissie neemt deze beslissing voor kennisgeving aan.

9.5. Zoals onder 9.2 is vermeld, is in 2015 de vergoeding per kwartaal verhoogd naar € 260,-. Over een verdere indexering in volgende jaren heeft de ziektekostenverzekeraar zich niet uitgelaten. Ook de commissie zal zich hierover niet (kunnen) uitspreken. Onzeker is of en zo ja, op welk

moment en in welke mate aanpassing van de tegemoetkoming noodzakelijk is om nog te kunnen spreken van een redelijke tegemoetkoming. Daarbij is de vraag of verzoeker alsdan nog bij de ziektekostenverzekeraar is verzekerd, zodat hierover onmogelijk een voor partijen bindende uitspraak kan worden gedaan.

Ten aanzien van de aanvullende ziektekostenverzekering

- 9.6. De aanvullende ziektekostenverzekering biedt geen dekking voor een (aanvullende) tegemoetkoming in de gebruikskosten van de blindengeleidehond, zodat de aanspraak niet op die grond kan worden ingewilligd.

Werking bindend advies

- 9.7. Verzoeker stelt dat de ziektekostenverzekeraar gehouden is zich te conformeren aan het bindend advies van 4 december 2013 (GcZ 2013.00487), ondanks dat hij geen partij was in de betreffende kwestie. De commissie oordeelt evenwel alleen in individuele geschillen tussen een verzekerde en zijn ziektekostenverzekeraar. Het bindend advies heeft de vorm van een vaststellingsovereenkomst; de commissie stelt vast wat rechtens heeft te gelden tussen de betrokken partijen. Het bindend advies heeft voor derden dus geen rechtstreekse werking aangezien zij geen partij zijn bij de vaststellingsovereenkomst.

Conclusie

- 9.8. Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek dient te worden afgewezen.

10. Het bindend advies

- 10.1. De commissie wijst het verzoek af.

Zeist, 1 juli 2015,

A.I.M. van Mierlo